

AFBEELDING

Vierlob. Het wapenschild van de familie Rapaert de Grass: van zilver een dwarsbalk van keel beladen met twee zespuntige sterren van goud, vergezeld in het schildhoofd van drie dubbele krammen van sabel schuin geplaatst, in de schildvoet een leeuw van sabel houdende een banier van hetzelfde. Daaronder de staande uitdrukking “principiis oblata”, “gift aan de overheden”.

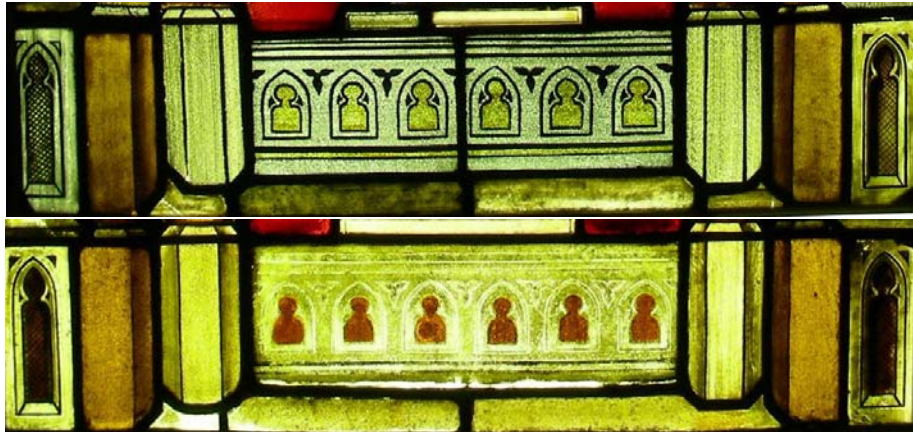
Een majestatische Jezus, gekleed in donkerrood, zit rechts met een zegenend gebaar. Op de achtergrond een palmboom. Links twee kinderen, groen en donker gekleed, knielend tussen de bloemen, met het gezicht naar Jezus. Boven hen reikt een vrouw een kleiner kind aan. Op de achtergrond twee grote bomen met ertussen een huisje.

Onderaan telkens drie lelies, symbool van de zuiverheid. Links de Latijnse tekst “Venite ad me”, d.i. “Komt tot Mij”; rechts het Latijnse woord “Sinite”, d.i. “Laat”, beginwoord van “Laat de kinderen tot mij komen”, beide uit de evangelietekst.

De ietwat afwijkende versiering van het rechtse onderste raam

laat zien dat het raam later vervangen diende te worden, na vernieling door inbraak.

ONDERWERP

Mattheüsevangelie 19, vers 13-16: *“Toen bracht men kinderen bij Hem, met de bedoeling dat Hij hun de handen zou opleggen en voor hen zou bidden. Maar de leerlingen wezen hen terecht. Jezus zei: 'Laat die kinderen en verhinder niet dat ze bij Me komen, want van zulke kinderen is het koninkrijk der hemelen.' Hij legde hun de handen op; daarna vertrok Hij.”*

Het wapenschild is dat van de familie van de schenkster, Justine-Elisabeth Rapaert de Grass (1803-1882), dochter van Aybert Rapaert de Grass. De ruitvorm van het schild zegt dat het om een ongehuwde dame gaat.

ATELIER: H. Dobbelaere, datum onbekend

HET VOLMAAKTE

Ik gaf mijn kind een zilveren bal.
Het werd zijn één, het werd zijn al;
en hij die steeds met ieder deelt,
hij schreit als iemand er mee speelt.

Ik sprak tot hem met zacht vermaan;
hij zag mij lang verwonderd aan
en liet toen stil zijn tranen gaan.

Ik gaf mijn kind een zilveren bal:
bracht ik zijn onschuld nu ten val?
Of ben ik blind? - Het goddelijk kind
hield in zijn handjes het heelal.

Ida Gerhardt